

پیام هیات اجرایی اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران

به چهارمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

هیات اجرایی اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران در پیامی به هیات چهارمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران آورده است:

دوستان گرامی "جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران" خانم ها و آقایان شرکت کننده در چهارمین نشست جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران؛ با تشکر از دعوت شما آرزومند موفقیت کار در این کنفرانس هستیم.

تشکیلات ما؛ "اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران" در جواب به حمایت از جنبش مردم ایران در راستای تحقق دمکراسی و حقوق مدنی مردم ایران، و گذار به جمهوری استوار بر منشور جهانی حقوق بشر و سکولاریسم، کمتر از هشت ماه پیش طی همایش سراسری نیویورک در آمریکای شمالی آغاز به کار کرد.

ما در طی این مدت کوتاه توانسته ایم با متشکل نمودن نیروهای پراکنده سکولار در واحدهای محلی گامی هر چند کوچک در فشرده تر نمودن صفوف پاره پاره جنبش اعتراضی علیه استبداد فاشیستی - مذهبی حاکم بر ایران که بیش از سه دهه بر میهن ما سایه افکنده است، گام برداشته و کوشش نماییم که با هر چه متشکل نمودن نیروهایمان به ضرورت همکاری و مشارکت در مبارزه با استبداد حاکم کوشا باشیم. در طی سه دهه گذشته تلاشهای فراوانی توسط کنشگران در خارج از کشور جهت متشکل تر نمودن صفوف پراکنده نیروهای اپوزسیون انجام گرفته که علی رغم نیت مثبت آغاز گران به موفقیت های آنچنانی نیانجامیده است. به باور ما مهمترین دلیل این عدم موفقیت را باید در دیدگاه ناظر بر بافت تشکیلاتی این جریانات جستجو نمود. تجربه سه دهه گذشته به روشنی خطا بودن شکل هایی که از جمع عددی شخصیها و فعالین سیاسی منفرد و سازمانی بوجود آمده اند را به روشنی در مقابل ما قرار داده است. گمان نمی کنیم در این دوره هیچ جریانی با کمیت و کیفیت "اتحادیه جمهوری خواهان ایران" تا کنون بوجود

آمده باشد. عملکرد نه چندان غنی این "اتحادیه" ریزش‌های مداومی که طی حیاتش به وقوع پیوسته درستی این نظر را اثبات می‌کند که چنانچه این "اتحادها" از پایه و طی یک حرکت همگرایی از پایین نباشد نهایتاً مواجه با بی‌عملی و انفعال و انشعابات خواهد شد. هم از این رو است که پایه‌های تشکیلاتی ما را انجمن‌های محلی تشکیل می‌دهد و همه ارگانهای تصمیم‌گیرنده ما با رای اعضای این انجمن‌های محلی و یا نمایندگان آنان انتخاب می‌گردند.

بدون شک محور حیاتی تمام فعالیتها ما در خارج از کشور بدون بهره‌برداری و ارتباط ارگانیک با تحولات ایران بی‌معناست. و در غیر اینصورت ما تبدیل به جریان‌ات روشنفکری خارج‌نشین خواهیم شد. به باور ما متمرکز کردن تمامی امکانات می‌بایست در حمایت از جنبه آزادی خواهانه برای کسب دموکراسی و ایجاد جامعه مدنی قرار گیرد. هر نوع دیدگاهی که ناظر بر بدیل‌سازی باشد به درک درستی از مبارزات مردم نیانجامیده و به هدر دادن نیرو خواهد بود.

خیزش میلیونی مردم پس از کودتای انتخاباتی ۱۳۸۸ تمامی نیروهای اپوزسیون را غافلگیر نمود. انفعال عملی پیش از این در اپوزسیون خارج از کشور نشانه عدم درک درست از معادلات سیاسی در ایران و زمینه‌های عمیق اجتماعی، سیاسی و اقتصادی بود که به چنین برآمد میلیونی انجامید. تلاش جهت ارتباط ارگانیک با میدان اصلی مبارزه و قرار دادن امکانات در خدمت کنشگرانی که با یکی از خشن‌ترین رژیم‌های تاریخ معاصر جهان به وقوع پیوست، هر چند امروز از شتابش کاسته شده است اما منشأش در عمق جامعه‌ای ریشه دوانده که حیاتش منوط به عوامل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی است که تا حیات رژیمی که وجودش در تبعیض و نقض صریح و آشکار حقوق انسانی مردم، زندان، شکنجه، اعدام، سنگسار و به یک کلام نادیدن فردیت انسانی است و با زندگی در ستیز است، پایانی ندارد.

آنچه دو سال پیش در ایران به عنوان جنبش متکثر سبز آغاز شد، امروز آوایش را در آنسوی مرزهای ایران از تونس تا مصر و در صحرای داغ یمن و اردن به گوش می‌شنویم. مبارزات ضد استبدادی که امروز از تمامی مرزهای کشورهای خاورمیانه گذر نموده است چه بسا بازتابی مضاعف در ایران داشته باشد. اپوزسیون خارج از کشور می‌بایست با درک درست از برآوردهای مردمی در ایران و سایر کشورهای خاورمیانه، این آمادگی را در خود ایجاد نموده تا بتواند با متشکل کردن میلیونها ایرانی که امروز در سراسر گیتی پراکنده اند، و با بهره‌گیری از همه مبارزین که برای آزادی و دفاع از حقوق انسانی مردم مان تلاش می‌کنند در راستای همکاری و مشارکت عمومی قدم برداشته و با عبور از سدهای سازمانی، ایدئولوژیک در مبارزه برای دموکراسی و

ایجاد یک جامعه مدنی در ایران کوشا باشد. باید برای ایرانی مبارزه نمود که تمام اقوام آن با هر مرام و عقیده ای بتوانند در فضایی خالی از ترس و وحشت از ابراز عقیده و نوع زندگی شخصی به شکوفایی نشسته و امکان انتخاب آزادانه نوع حکومت آینده را داشته باشند.

به باور ما چنین نظامی جمهوری مبتنی بر منشور جهانی حقوق بشر می باشد، که هیچ گونه امکانی برای تبعیض وجود ندارد. ما به عنوان مدافعین و مبلغین چنین نظامی و برای تحققش کوشش خواهیم نمود. ضرورت همکاری و مشارکت وسیع ترین نیروهای سکولار که به چنین باوری مسلح می باشند، امری است که بی توجهی به آن به تفرقه صفوف ما و ادامه حیات رژیم استبدادی اسلامی ایران کمک خواهد کرد.

دوستان گرامی؛ اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران" به تمام مبارزینی که برای تحقق حقوق بشر، دموکراسی و حقوق شهروندی و سکولاریسم، برای تمامی ایرانیان فعالیت می کنند دست دوستی و همکاری خود را دراز کرده و تمامی نیروهایی را که چنین باوری دارند به همکاری، مشارکت و اتحاد عمل دعوت می کند. ما ضمن آرزوی موفقیت این نشست امیدواریم این گردهمایی با اقدامات عملی در خدمت اتحاد عمل و همکاری با دیگر نیروها به نتایج مثبت و عملی نائل آید.

با تشکر از برگزار کنندگان این همایش آرزوی موفقیت و دستیابی به نتایج پرباری را برای چهارمین گردهمایی شما داریم.